

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marin utrustning och om upphävande av direktiv 96/98/EG"

COM(2012) 772 final – 2012/0358 (COD)

(2013/C 161/18)

Föredragande: **Anna BREDIMA**

Den 15 januari 2013 beslutade rådet och Europaparlamentet att i enlighet med artiklarna 100.2 och 304 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marin utrustning och om upphävande av direktiv 96/98/EG"

COM(2012) 772 final – 2012/0358 (COD).

Facksektionen för transporter, energi, infrastruktur och informationssamhället, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 27 februari 2013.

Vid sin 448:e plenarsession den 20–21 mars (sammanträdet den 20 mars) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 113 röster för, 1 röst emot och 1 nedlagd röst.

1. Slutsatser

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén välkomnar kommissionens förslag till nytt direktiv om marin utrustning och ställer sig bakom de övergripande syftena. Genom förslaget säkerställer man ett harmoniserat genomförande av Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) standarder för marin utrustning och ser till att inre marknaden för marin utrustning fungerar väl. Därmed ökar man sjöfartssäkerheten och förebygger föroreningar.

1.2 EESK stöder helhjärtat direktivets angreppssätt som innebär följande: a) Marin utrustning som placeras på EU-registrerade fartyg ska uppfylla standarderna i IMO:s instrument. b) All utrustning som kan omfattas av andra unionsrättsakter ska nu omfattas av detta direktiv. c) Utrustning som uppfyller kraven i direktivet erkänns ömsesidigt och likvärdig utrustning godkänns. d) Fri rörlighet för marin utrustning inom EU säkerställs och tekniska handelshinder inom inre marknaden undanröjs. e) En mekanism införs för att förenkla och förtydliga införlivandet av ändringar av IMO:s standarder i EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.

1.3 IMO utvecklar standarder och provningsförfaranden för marin utrustning långt innan det blir obligatoriskt att installera utrustningen ombord. Medlemsstaternas kollektiva åtgärder i IMO-förfarandet kommer att säkerställa att direktivets mål beaktas utan att man behöver ta till unilaterala tillfälliga EU-standarder för utrustning som senare eventuellt inte kommer att uppfylla IMO:s standarder och därför antingen måste ersättas eller behållas med hänvisning till äldre regler. Det faktum att det alltjämt finns regionala standarder baserade på varierande sätt att tillämpa IMO-standarderna kan försämra konkurrenskraften i EU:s flotta och minska säkerhets- och miljöskyddsnivån.

1.4 EESK anser att ökad klarhet behövs när det gäller räckvidd för och tillämpning av vissa av direktivets bestämmelser i samband med de krav på ömsesidigt erkännande och godkännande av utrustning som fastställs i förordning 613/91/EEG om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen, i förordningen om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg samt i avtalet från 2004 mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om ömsesidigt erkännande av överensstämmelseintyg för marin utrustning.

2. Kommissionens förslag

2.1 Kommissionen har fastställt fyra områden där direktiv 96/98/EG om marin utrustning inte helt uppfyller målen. Bland de aktörer som berörs finns europeiska tillverkare av marin utrustning, inbegripet små och medelstora företag, skeppsvarv, passagerare och besättningar på fartyg samt offentliga förvaltningar. Kommissionen lägger fram särskilda förslag för att komma till rätta med bristerna och upphäva direktivet. Fördelarna med det nya direktivförslaget är två: Det kommer att avsevärt förbättra genomförandet av IMO:s standarder inom EU, minska säkerhetsriskerna och sörja för en väl fungerande inre marknad för marin utrustning genom att förkorta och förenkla förfarandet för att införliva ändringar av IMO:s standarder. Samtidigt kommer direktivet att förenkla lagstiftningsmiljön och främja EU:s industri för marin utrustning.

3. Allmänna kommentarer

3.1 Industrin för marin utrustning är en ledande industri med högt mervärde och en sektor som är nettoexportör, med höga investeringsnivåer i FoU, 5 000–6 000 företag och 300 000 arbetstillfällen. Förslaget till direktiv kommer att innebära ökad säkerhet för EU-fartyg och besättningar, och hjälpa industrin för marin utrustning att skapa sysselsättning och tillväxt.

3.2 Marin utrustning är all utrustning på ett fartyg som kan tillhandahållas i samband med att fartyget byggs eller som kan placeras på fartyget vid ett senare tillfälle. Begreppet täcker också havsbaserade verksamheter och omfattar en lång rad produkter, från navigeringsutrustning och lastutrustning till brandbekämpnings- och livräddningsutrustning samt specialutrustning för miljöändamål, t.ex. utrustning för hantering av ballastvatten eller skrubbar för SO_x-utsläpp. Värdet av den marina utrustningen utgör 40 %–80 % av nya fartygs totala värde. Förslaget kommer att minska kostnaderna för företagen och stärka den europeiska industrins konkurrenskraft.

3.3 EESK vill påminna om sitt yttrande om förslaget till direktiv 96/98/EG⁽¹⁾ om marin utrustning, där vi helt ställde oss bakom samma grundläggande mål som finns i det nuvarande förslaget.

3.4 EESK ställer sig helt bakom angreppssättet i direktivförslaget och stöder dess mål, som kommer att stärka det befintliga regelverket och – inte minst – underlätta ett snabbt införlivande av ändringar av IMO:s standarder i EU-lagstiftningen.

3.5 Kommittén uppskattar att EU prioriterar det internationella regelverket för sjösäkerhet, eftersom sjöfarten är global till sin karaktär. De bestämmelser som ger kommissionen befogenheter att anta genomförandeakter för att uppdatera EU-lagstiftningen och anta gemensamma kriterier och förfaranden för tillämpningen av dessa krav och standarder samt offentliggöra relevant information kommer att främja direktivets mål.

4. Särskilda kommentarer

4.1 Artikel 2 – Definitioner

EESK ser positivt på att 2004 års internationella konvention om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment (BWMC), som förväntas träda i kraft inom en snar framtid, förs in i förteckningen över internationella konventioner. Vi föreslår att man ur förteckningen stryker 1966 års internationella lastlinjekonvention, eftersom den inte innehåller några bestämmelser om utrustning.

4.2 Artikel 3 – Räckvidd

4.2.1 För den rättsliga klarhetens skull vore det lämpligt att uttryckligen klargöra att direktivet inte ska tillämpas på utrustning som redan finns ombord på fartyget det datum då direktivet träder i kraft.

4.2.2 Vi tolkar det så att den mycket användbara bestämmelsen i artikel 3.2, om att marin utrustning endast ska omfattas av detta direktiv, hänför sig till förenlighetsaspekterna. Det bör klargöras huruvida denna tydliga formulering också omfattar

ömsesidigt erkännande och godkännande av utrustning i enlighet med förordning 613/91/EEG om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen och förordning 391/2009/EG om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg.

4.3 Artikel 4 – Krav för marin utrustning

Bestämmelsen om att uppdaterade versioner av IMO:s konventioner och andra instrument ska tillämpas automatiskt innebär att det inte längre blir nödvändigt att ändra direktivet eller att bifoga de förteckningar över utrustning som för närvarande återfinns i bilagorna A.I och A.II.

4.4 Artikel 5 – Tillämpning

För att undvika feltolkningar av uttrycket "internationella instrument som är tillämpliga på utrustning som redan placerats ombord" bör det klargöras att detta syftar på de krav som är tillämpliga vid installationen, om inte krav som senare antas av IMO gäller utrustning som redan placerats ombord.

4.5 Artikel 6 – Den inre marknads funktion

Artikel 6 utgör grunden för den fria rörligheten för marin utrustning inom EU och bygger på principen om ömsesidigt erkännande medlemsstaterna emellan av utrustning som uppfyller kraven i direktivet. Artikeln hänvisar också till placering av marin utrustning ombord på ett EU-fartyg, troligen också utanför EU. Detta kan dock försvagas genom tillämpning av artikel 7.2 (om utbyte av utrustning som inte uppfyller kraven), artikel 32.6 (som ger den mottagande staten rätt att upprepa provningar av innovativ utrustning) och artikel 34.4 (som innebär en möjlighet att inte godkänna likvärdig utrustning som ersatts utanför EU).

4.6 Artikel 7 – Överföring av ett fartyg till en medlemsstats register

I artikel 7.2 fastställs att utrustning som förvaltningen inte anser uppfyller kraven ska bytas ut. EESK undrar om det vore rimligt för den mottagande staten att i sådana fall – med beaktande av IMO-bestämmelserna om ömsesidigt erkännande av intyg – följa förfarandena i artikel 5 i förordning 613/1991 (som förutsätter att kommissionen underrättas på förhand om överflyttning till en ny flaggmedlemsstat).

4.7 Artikel 8 – Standarder för marin utrustning

EESK undrar om det är EU, och inte dess medlemsstater, som bör verka för utvecklingen av IMO:s internationella standarder. IMO utvecklar i alla händelser standarder och provningsförfaranden för marin utrustning långt innan det blir obligatoriskt att installera utrustningen ombord. Medlemsstaternas kollektiva åtgärder i IMO-förfarandet kommer att säkerställa att direktivets mål beaktas utan att man behöver ta till unilaterala tillfälliga EU-standarder för utrustning som eventuellt så småningom inte kommer att uppfylla IMO:s standarder och därför antingen måste ersättas eller behållas med hänvisning till äldre regler.

⁽¹⁾ EESK:s yttrande om "Förslag till rådets direktiv om marin utrustning", EUT C 97, 1.4.1996, s. 22; EESK:s yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om överflyttning av last- och passagerarfartyg mellan register inom gemenskapen", EUT C 80, 30.3.2004, s. 88-91.

4.8 *Artiklarna 9-11 – Rattmärket*

Godkänd marin utrustning som installerats på fartyg kommer att kunna cirkulera fritt i alla medlemsstater eftersom den kommer att få en EU-märkning – rattmärket – som visar att utrustningen överensstämmer med IMO-standarder och kraven i direktivet om marin utrustning. EESK stöder möjligheten att komplettera eller ersätta rattmärket med elektronisk märkning, vilket skulle underlätta inspektion av fartyg som anlöper EU-hamnar och bidra till att bekämpa förfalskningar.

4.9 *Artikel 26 – Samordning av anmälda organ*

EESK ställer sig bakom förslaget om att "anmälda organ" bildar en samverkande grupp som kan fungera som den internationella föreningen för klassificeringssällskap (IACS), där de organisationer som erkänns av EU fungerar som anmälda organ.

Bryssel den 20 mars 2013

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Staffan NILSSON
